

Davalı unvanında yer alan “Eğitim-Öğretim Hizmetleri” ibaresinin çıkarılarak veya salt dershanecilik sektöründe “UĞUR” kelimesini kullanmasını önleyecek şekilde karar verilmesi gerekirken, tarafların unvanlarındaki ortak ibare olan “Uğur” kelimesinin davalı unvanından çıkarılmasına yönelik karar verilmesi doğru görülmemiştir.

Taraflar arasında görülen davada İstanbul Asliye 10. Ticaret Mahkemesi’nce verilen 14.10.2003 tarih ve 2002/25-2003/1190 sayılı kararın Yargıtay’ca incelenmesi duruşmalı olarak davalı vekili tarafından istenmiş olmakla, duruşma için belirlenen 31.05.2005 günde davacı avukatı Fatoş Özata ile davalı avukatı Cafer Canbaz gelip, temyiz dilekçesinin de süresinde verildiği anlaşıldıktan ve duruşmada hazır bulunan taraflar avukatları dinlendikten sonra, duruşmalı işlerin yoğunluğu ve süre darlığından ötürü işin incelenerek karara bağlanması ileriye bırakılmıştı. Dava dosyası için Tetkik Hakimi Gürkan Gençkaya tarafından düzenlenen rapor dinlendikten ve yine dosya içerisindeki dilekçe, layihalar, duruşma tutanakları ve tüm belgeler okunup incelendikten sonra işin gereği görüşülüp, düşünüldü:

Davacı vekili, müvekkilinin dersanecilik sektöründe 30 yıldır faaliyet gösterip, tüm yurttan tanındığını, davalının da aynı sektörde faaliyet gösterdiğini, kullandığı unvan ve işletme adı nedeniyle müvekkilinin Konya şubesi olduğu yönünde iltibasa neden olduğunu, bu durumun T.T.K.nun 57/5 uyarınca haksız rekabet teşkil ettiğini ileri sürerek, işletme adına tecavüzün men’ine karar verilmesini talep ve dava etmiştir.

Davalı vekili, müvekkilinin işletme adının ayırt edici unsurlar ve ilaveler taşıması nedeniyle iltibas bulunmadığını savunarak davanın reddini istemiştir.

Mahkemece, iddia, savunma ve dosyadaki belgelere göre, benimsenen bilirkişi raporu doğrultusunda, davacının Uğur ibaresini 1968 yılından itibaren kullanıp, 1984 yılında ticaret siciline tescil ettirdiği, davalının ise ünvanını 1999 yılında ticaret siciline tescil ettirdiği, davacının korunmaya değer hakkı bulunduğu, davalının ünvanındaki ilavelerin karışıklığı engellemediği gerekçesiyle, davanın kısmen kabulü ile davacının ticaret ünvanı ve işletme adında bulunan Uğur sözcüğü, yönlendirici mahiyette olması ve davalının izin almaksızın kullanması haksız rekabet teşkil edip, iltibas tarattığından davalının ticaret ünvanı ve işletme adında bulunan UĞUR sözcüğünün çıkarılmasına, haksız rekabetin bu şekilde ortadan kaldırılmasına karar verilmiştir.

Kararı, davalı vekili temyiz etmiştir.

1-Dava dosyası içerisindeki bilgi ve belgelere, mahkeme kararının gerekçesinde dayanılan delillerin tartışılıp, değerlendirilmesinde usul ve yasaya aykırı bir yön bulunmamasına göre davalı vekilinin aşağıdaki bendin kapsamı dışında kalan sair temyiz itirazlarının reddi gerekmektedir.

2-Dava, haksız rekabet yaratan işletme adına vaki tecavüzün men’i ile, davalının ünvanının ticaret sicilinden silinmesi istemine ilişkindir.

Mahkemece davacının önceki tescile dayalı korunmaya değer hakkı bulunduğu ve davalının unvanındaki ilavelerin karışıklığı ortadan kaldırmayacağı isabetli olarak belirlenip karar verilmiş ise de, tarafların unvanlarındaki ortak ibare olan “UĞUR” kelimesinin davalı unvanından çıkarılmasına yönelik verilen karar tarafların ortak iştiğal sahası olan davalının dershanecilik faaliyetleri yönünden doğru ise de, davalının diğer iştiğal sahaları olan Turizm ve Gıda sektöründe de anılan “UĞUR” kelimesini unvanında kullanamama sonucunu doğuracağından doğru görülmemiştir.

O halde mahkemece, davalının bu ad altında dershanecilik yapamayacağı ancak diğer sektörlerde bu adı kullanmasının da önüne geçilemeyeceği nazara alınarak, unvanında yer alan “Eğitim-Öğretim Hizmetleri” ibaresinin çıkarılarak veya salt dershanecilik sektöründe “UĞUR” kelimesini kullanmasını önleyecek şekilde karar verilmesi gerekirken, yazılı olduğu şekilde karar verilmesi doğru görülmemiştir.

SONUÇ : Yukarıda 1 numaralı bentte açıklanan nedenlerle davalı vekilinin temyiz itirazlarının reddine, 2 nolu bentte açıklanan nedenlerle davalı vekilinin temyiz itirazının kabulü ile kararın davalı yararına BOZULMASINA, takdir edilen 400.00 YTL. duruşma vekillik ücretinin davacıdan alınarak davalıya verilmesine, ödediği temyiz peşin harcın isteği halinde temyiz edene iadesine, 02.06.2005 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

(11. HD, 02.06.2005, E.2005/3689, K.2005/5741– Legal Fikri ve Sınai Haklar Dergisi 3/2005)